

Het kantelmoment: tijd om te leven!

Einde

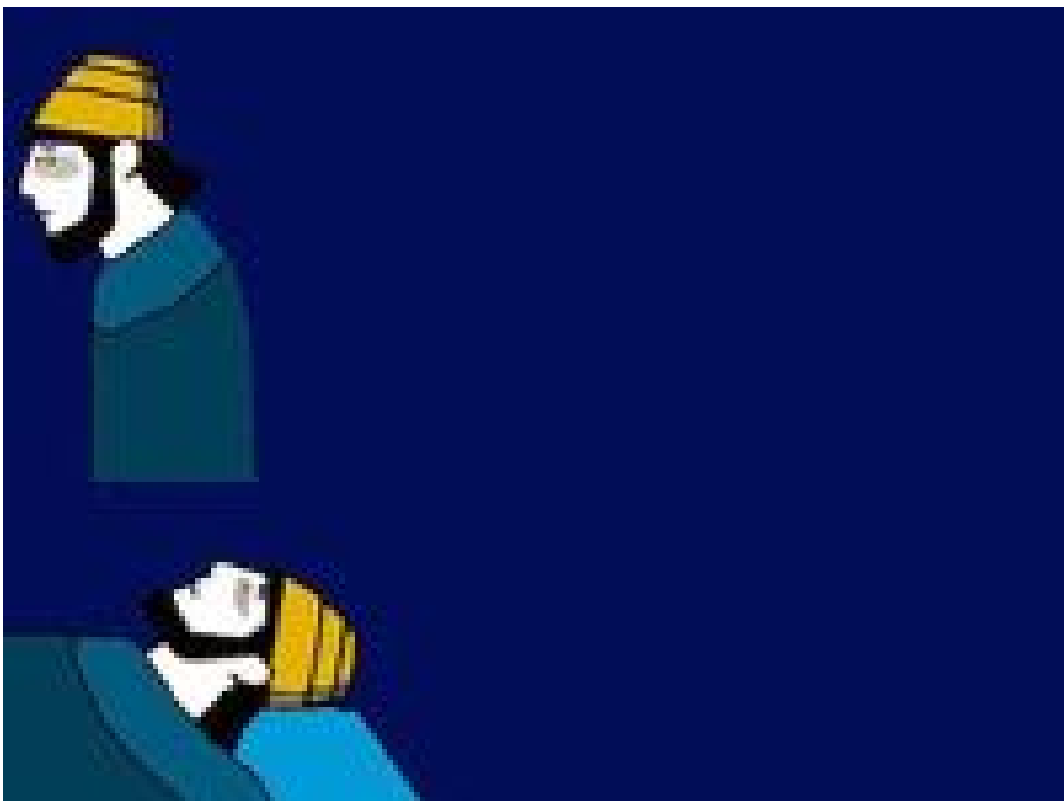

©2011-2020 Mission Bible Class, used by permission

[Bekijk je liever de video?](#) (6')

ze verdwijnen bijna uit beeld

Op de tekening zie je staand een vermogend man, een beetje voorover gebogen want gebukt onder zorgen of depressie. Je ziet diezelfde persoon ook liggend op zijn ziekbed nadat hij geveld is door een levensbedreigende ziekte. Het lijkt wel of deze figuren het leven de rug toekeren want ze verdwijnen bijna uit beeld - uit het echte leven. Ze staan in dit verhaal symbool voor mensen die geen levensvreugde meer ervaren, en de levenskwaliteit die God wil schenken missen.

Ondanks onze welvaart en medische kennis zijn die problemen van levensbedreigende ziekte, grote zorgen, burnout of depressie ook eigen aan onze tijd. Maar in de oudheid wisten ze daar natuurlijk ook over mee te spreken. We lezen dat in twee Bijbelteksten die daarover gaan, en die 2700 jaar geleden opgetekend werden door de profeet Jesaja.

het voordeel van Bijbelteksten

Je kan natuurlijk ook - zoals vandaag meer gebruikelijk is - inspiratie zoeken bij de wijze mannen en vrouwen van de wereld: er zijn veel mooie inspirerende citaten over alle thema's van het leven. Maar deze auteurs zijn intussen overleden... en laten ons dus verder over aan ons lot.

Het voordeel van Bijbelteksten is dat ze de handtekening dragen van de levende God. God deelde aan Mozes zijn naam mee: die luidt in het Hebreeuws *Jahweh*. Om dat in het Nederlands te vertalen heb je nood aan een hele zin: *"Ik ben, die Ik ben"* ofwel *"Ik was er in het verleden, Ik ben er vandaag en Ik zal er morgen ook zijn"*. Die naam wijst er op dat God niet is overleden, zoals al die wijze mannen en vrouwen. Dat maakt natuurlijk veel verschil uit, want Hij kan zich garant stellen dat die oude Bijbelse beloften ook vandaag worden ingelost en zelfs morgen, wanneer ons lichaam zou sterven, al of niet door een levensbedreigende ziekte. God zei bovendien aan Mozes dat Hij met die naam *door alle komende generaties wil aangesproken worden*, en daar mogen wij onszelf dus ook bij rekenen. Die naam houdt dus een belofte in van Gods eeuwige nabijheid en zorg.

Uit alles blijkt dat veel teksten en verhalen uit de Bijbel

bedoeld zijn om telkens weer nieuwe toepassingen te vinden, ook vandaag de dag, in een totaal andere maatschappelijke en culturele context. Veel van wat God beloofde ten tijde van Jesaja, belooft Hij ook aan ons. Zo ook de volgende tekst over Hizkia die herstelt na een levensbedreigende ziekte.

ze hebben alles onder controle!

*Maar mijn Heer zei: "**Tijd om te leven!**" ... U geeft mij nieuwe kracht, U doet mij herleven. Zo heeft mijn bittere lot mij vrede gebracht. U hebt mij behoed voor het zinloze graf, U hebt mijn zonden weggedaan. Nee, het dodenrijk zal U niet loven, de dood prijst U niet, zij die in het graf zijn afgedaald verlaten zich niet op uw trouw. Maar hij die leeft - leeft! - zal u loven, zoals ik doe op deze dag. Ouders laten hun kinderen weten hoe trouw U bent. De HEER (Jahweh) is mij te hulp gekomen. Laten wij op de*

snaren spelen in de tempel van de HEER (Jahweh), alle dagen van ons leven. (Jesaja 38:16 - 20)

Het is een tekst met veel emotie: een lied, geschreven door Hizkia - koning van Juda. Hizkia had een goede reputatie, en lijkt daarom een beetje op mensen rondom ons, die zich op een positieve manier inzetten in de maatschappij en in de kracht van hun leven zijn. Ze hebben een goede naam en ze voelen zich sterk. Ze zijn tevreden over hetgeen ze bereikt hebben, en denken dat ze daar nog lang mee kunnen doorgaan. Ze hebben alles onder controle!

plots is er dan die crisis

Maar misschien hebben ze geen oog voor de eindigheid van het leven en geven ze God niet de juiste plaats. Plots is er dan die crisis die het leven helemaal omgooit en hen doet vluchten in Gods armen. Hizkia was 39 jaar toen hij dodelijk ziek werd en hij zocht hulp bij God, en ontving genezing mede door tussenkomst van de profeet Jesaja. En dan schreef Hizkia dat danklied waarin hij verhaalt hoe God hem op zijn ziekbed toesprak met de woorden "Tijd om te leven!"

Die uitroep doet wat denken aan "*Tijd om op te staan!*", maar het contrast is groot. "*Tijd om op te staan*" doet denken aan de wekker in onze kindertijd, maar intussen is het dat repetitieve dagelijkse signaal van de smartphone om de routine van het leven te hervatten.

een kantelmoment

"Tijd om te leven!" is geen signaal van een smartphone, neen, God is hier aan het woord en Hij spreekt de mens aan. God wordt in dit lied omschreven als Jahweh, de eeuwig nabije God. Ook deze tekst is dus door Hem ondertekend en anders dan bij de smartphone is het geen signaal om de routine te hervatten, maar doet God een emotionele oproep voor een diepgaande ommekeer.

"Tijd om te leven!" wijst op een kantelmoment, en bij Hizkia is dat het herstel na die levensbedreigende ziekte. Maar Hizkia weet dat er meer aan de hand was dan die lichamelijke ziekte, want hij zegt *"mijn bittere lot heeft mij vrede gebracht. U ... hebt mijn zonden weggedaan"*. Pas nu heeft hij vrede met God en met zichzelf gevonden.

Het verhaal van Hizkia kan in ons leven een nieuwe eigentijdse toepassing vinden. Want ook wij zijn op onszelf gericht en kunnen dan die tijdloze God niet ontmoeten. Maar dan komt er een kantelmoment in ons leven en horen we God spreken - wellicht in een crisissituatie - misschien doorheen wat iemand ons vertelt, doorheen een toespraak, doorheen een passage uit de Bijbel... Dan kunnen ook wij zoals Hizkia zeggen *"mijn bittere lot heeft mij vrede gebracht"*.

ontmoediging, burnout of depressie

Maar er is ook een andere situatie, die gesymboliseerd wordt door diezelfde man die rechtop staat. Hier is geen sprake van een levensbedreigende ziekte. Maar toch verdwijnt ook hij bijna uit het beeld, want ook hij ziet er bleek uit en gaat gebukt onder ontmoediging, burnout of depressie. Het kan ook ons overkomen.

Die man heeft nood aan een tweede adem na een periode van grote ontmoediging. Want er was een burgeroorlog geweest, en een groot deel van de bevolking was gedeporteerd naar Assyrië. Waar is God dan? Waarom laat Hij dat toe?

Jesaja ziet rondom zich veel ontmoedigde mensen. En hij spreekt zijn publiek aan met de volgende woorden:

"Weet je het niet? Heb je het niet gehoord? Een eeuwige God is de HEER (Jahweh), schepper van de einden der aarde. Hij wordt niet moe, hij raakt niet uitgeput, zijn

wijsheid is niet te doorgronden. Hij geeft de vermoeide kracht, de machteloze geeft Hij macht in overvloed. Jonge strijders worden moe en raken uitgeput, zelfs sterke helden struikelen, maar wie hoopt op de HEER (Jahweh) krijgt nieuwe kracht: hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt, maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput. (Jesaja 40:28 - 31)

zijn jullie het vergeten?

In de woorden "*Weet je het niet?*" klinkt wat ontgoocheling. Jesaja zegt eigenlijk "*Jullie zouden het toch moeten weten! Het is eerder toch aan jullie verteld! Zijn jullie het vergeten?*". Wat zijn ze vergeten? Hetgeen de voorbije eeuwen gebeurd is: de beloftes die God gaf aan Abraham en aan zijn zoon en kleinzoon, de bevrijding uit Egypte, de wonderen in de woestijn, enz...

En dan beschrijft Jesaja hoe God is - onvergelijkbaar krachtig en intelligent - en hij vermeldt Gods handtekening met de woorden "*Een eeuwige God is de HEER*". Jesaja maakt duidelijk dat God nabij is en verlangt om telkens opnieuw herstel te geven.

beide teksten vragen om nieuwe toepassingen

In de eerste tekst draaide alles rond dat kantelmoment in het leven ingevolge Jahwehs oproep "*Tijd om te leven!*". De tweede tekst gaat over mensen die God al kennen, maar een moeilijke periode meemaken, en dan door God gesterkt worden. Beide teksten vragen om nieuwe toepassingen in onze tijd, en omdat Jahweh in eeuwigheid leeft, kan Hij zijn beloftes ook waarmaken. Dat leidt dan tot die intense blijdschap die gepaard gaat met een nieuwe start. Of tot de blijdschap door zijn bijstand *en cours de route*, wanneer we uitgeblust dreigen te raken, maar door Hem verkwikt worden en nieuwe veerkracht krijgen.

De man op de tekening heeft opnieuw kleur gekregen en hij heeft nu ook zijn hoofddeksel geruild voor een kleurrijk exemplaar, als teken van de vreugde die hij nu ervaart. En die volgorde geniet de voorkeur: de mooie kleren maskeren niet de innerlijke pijn en zorg, maar illustreren

het innerlijke herstel.

[C.S. Van Audenard](#)

mei 2020

Begin